

verminkte kinderen

panisch ben je nu de hanen
slapen: in een droom loop je
door een mijnenveld, je bukt
om een speeltje op te rapen

benen zag je die ontbraken,
stompjes waar een kinderhand
werd afgerukt; boeren zag je
starend over hun geschonden grond

waar heb je gelopen: in een land
van Afrika, langs de Schreve
van een Libanon, over grassen
van een savanne, door het zand
waar men bidt om regen

dit zijn de lafste daden:
niet de gassen van een loopgraaf
maar het springtuig dat is
ingegraven – geen meisje
springt nog veilig touwtje,
niet één klimt nog in een boom

panisch heb je stilgestaan
tot de hanen kraaiden, je voelt
aan beide voeten, elke
vinger raak je aan

Staf De Wilde